U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci navrhovatelky: **R. B. TRANS, s. r. o.,** se sídlem Novodvorská 412, Praha 4, proti odpůrci: **Nejvyšší správní soud,** se sídlem Moravské nám. 6, Brno, v řízení o návrhu ze dne 18. 7. 2018,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 18. 7. 2018 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání označené jako „Žaloba proti zneplatnění právních úkonů proti Usnesení Nejvyššího správního soudu ČR č. j. Na 111/2018 - 7 ze dne 24. 5. 2018“. Navrhovatelka v něm uvedla, že dne 4. 5. 2018 bylo do podatelny Nejvyššího správního soudu doručeno podání pojmenované „Žaloba proti nezákonnému rozhodnutí - Usnesení Městského soudu v Praze č. j. 178 ICm 249/2018 - 89 (MSPH 77 INS 25623/2014) z 3. 5. 2018 z 4. 5. 2018“. Toto podání bylo podatelce potvrzeno doručením Potvrzení o doručení podání s běžným číslem 5678/2018. Navrhovatelka uvádí, že v rozporu s právním i spisovým řádem jí dosud nebylo doručeno Potvrzení o předání podání k zapracování a již dne 24. 5. 2018 bylo údajně o věci rozhodnuto. Navrhovatelka zpochybňuje doručení usnesení ze dne 24. 5. 2018, č. j. Na 111/2018 – 7, a žádá, aby bylo prokázáno, že ve věci rozhodovaly zákonné osoby, kdo odesílal předmětné usnesení datovou schránkou, neboť jako odesílatel je uveden Nejvyšší správní soud, oprávněná osoba. Dále žádá sdělit právní větu napadeného usnesení. Dle navrhovatelky se jedná o fiktivní řízení, neboť není opatřeno skutečnou spisovou značkou a po zadání čísla jednací do vyhledávače na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu se zobrazí hláška „Neexistují žádné záznamy dle zadaných podmínek“.

[2] Navrhovatelka dále podáním doplňuje žalobu pro nezákonné rozhodnutí a pro zmatečnost proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 178 ICm 249/2018 - 71 (MSPH 77 INS 25623/2014), podává námitky podjatosti proti JUDr. Camrdovi,

JUDr. Matyášové, Mgr. Mrákotovi a M. V.. Vůči těmto osobám zároveň navrhuje odnětí věci a pozastavení výkonu funkce.

[3] Závěrem navrhovatelka žádá, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Na 111/2018 - 7 ze dne 24. 5. 2018, dále usnesení Městského soudu v Praze č. j. 178 ICm 249/2018 - 89 (MSPH 77 INS 25623/2014) z 3. 5. 2018 a žádá o přiznání náhrady škody ve výši 150.000 Kč dle zákona č. 82/1998 Sb.

[4] Nejvyšší správní soud v prvé řadě zkoumal, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení.

[5] Pravomoc soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví, mezi něž patří i Nejvyšší správní soud, je upravena v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují mj. o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu. Nejvyšší správní soud pak podle § 12 odst. 1 s. ř. s. jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech (opravných prostředcích proti rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví) a v dalších případech stanovených zákonem.

[6] Podání navrhovatelky však nespadá do žádného z případů předvídaných soudním řádem správním, k němuž by byl Nejvyšší správní soud příslušný. Obdobný závěr platí i pro krajské soudy rozhodující ve správním soudnictví, přičemž se nejedná ani o případ uvedený v § 46 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přitom nevyzýval navrhovatelku k odstranění vad návrhu (§ 37 odst. 5 s. ř. s.), neboť je s ohledem na jeho obsah zřejmé, že ani po případném doplnění by nedostatek podmínek řízení nemohl být odstraněn.

[7] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2018, č. j. Na 111/2018 – 7, proti němuž navrhovatelka brojí, bylo konečným rozhodnutím ve věci a obsahovalo poučení, že proti němu není přípustný opravný prostředek. Nejvyšší správní soud v odůvodnění usnesení srozumitelně vysvětlil, že usnesení Městského soudu, proti kterému navrhovatelka brojila, se týká insolvenčního řízení, tedy se nejedená o věc, kterou by měly projednávat soudy ve správním soudnictví. Z toho důvodu byl návrh stěžovatelky odmítnut pro nedostatek podmínek řízení.

[8] K námitkám stěžovatelky vůči nestandardnímu označení věci a nemožnosti vyhledat rozhodnutí v databázi Nejvyššího správního soudu, soud konstatuje, že důvodem je právě skutečnost, že se jedná o agendu, k jejímuž věcnému rozhodování není Nejvyšší správní soud příslušný.

[9] K režimu rozdělování věcí na podatelně Nejvyššího správního soudu lze odkázat na rozvrh práce pro rok 2018, dostupný na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, www.nssoud.cz: *Agenda se rozděluje v souladu s ústavním principem zákonného soudce, tak aby nejpozději v den, v co nejkratší době po té, kdy věc soudu došla, bylo nepochybné, do kterého soudního oddělení náleží. Rozdělování věcí se řídí pořadím v došlé poště. Pořadová čísla došlé pošty zadává podatelna podle toho, kdy byla soudu doručena prostřednictvím doručovacího orgánu, osobním podáním, stažením z datové schránky nebo stažením*

elektronického podání. K rejstříkům Na, (Nad, Nao) je uvedeno následující pravidlo: *„ředitelka soudních kanceláří rozděluje denně ostatní nekasační agendu postupně po jednom spisu každému soudci podle pořadí soudců a senátů uvedeném v rozvrhu práce. Jde-li o některou z věcí vyjmenovaných v přehledu rejstříkových značek, přiřadí spisu příslušnou rozšířenou rejstříkovou značku (Nao, Nad).“*

[10] Vzhledem k tomu, že proti výše uvedenému usnesení není přípustný opravný prostředek, o kterém by mohl Nejvyšší správní soud rozhodnout, není namístě zabývat se ani vznesenými námitkami vůči rozhodujícím soudcům a pracovnice kanceláře soudního oddělení. Nad rámec však Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že navrhovatelka v podání neuvedla žádné důvody, pro které se domnívá, že by rozhodující soudci měli být podjatí.

[11] K návrhu na zrušení usnesení Městského soudu v Praze Nejvyšší správní soud uvádí, že tento již byl odmítnut právě usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2018, č. j. Na 111/2018 – 7. Nejvyšší správní soud není příslušný ani k rozhodnutí o náhradě škody dle zákona č. 82/1998 Sb.

[12] Vzhledem k tomu, že v dané věci nejsou splněny podmínky řízení a pro tento neodstranitelný nedostatek podmínek řízení nelze v řízení pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. o odmítnutí návrhu.

[13] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu